

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ

“..Δυστυχώς όμως στη Σύναξη των Ίεραρχών του Θρόνου και των Σεβ. Μητροπολιτών των λεγομένων Νέων Χωρών της Εκκλησίας της Ελλάδος, που πραγματοποιήθηκε στο Φανάρι από τις 29-8 έως τις 2-9-2015[1] ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, ἐνέμεινε στο οἰκουμενιστικό του κοσμοεῖδωλο..”

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀκτὴ Θεμιστοκλέους 190, 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833, Fax +30 210 4518476

e-mail: impireos@hotmail.com

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 16/9/2015

Ἡ κυριότερη αἰτία, ἀπὸ ὀρθοδόξου θεολογικῆς ἐπόψεως, τῆς παγκοσμίου κρίσεως, ποὺ διέρχεται σήμερα ἡ ἀνθρωπότητα, θὰ πρέπει νὰ ἐστιαστῇ στὴν ἀπομάκρυνση, τὴν ἀποστασία ἀπὸ τὸν Ἅγιον Τριαδικό Θεό καὶ τὴν ἀμετανοησία, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ στὴν ὑποδούλωση καὶ αἰχμαλωσία στὴν παναίρεση τοῦ συγκρητιστικοῦ διαχριστιανικοῦ καὶ διαθρησκειακοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ὁ σατανοκίνητος καὶ δαιμονικός Οἰκουμενισμός, ὄργανο στά χέρια τῆς Μασονίας καὶ τοῦ διεθνοῦς φρικώδους Σιωνισμοῦ, ποὺ ἀποσκοπεῖ στὴν ἐγκαθίδρυση τοῦ Ἀντιχρίστου, ὡς μοναδικοῦ παγκοσμίου βασιλέως, ἀλλοιώνει τίς συνειδήσεις καὶ ἔχει διαβρώσει σχεδὸν τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα.

Ἀπόδειξη τῶν ἀνωτέρω –γιὰ νὰ περιοριστοῦμε μόνο στά τελευταῖα οἰκουμενιστικά γεγονότα– εἶναι ἡ διαθρησκειακὴ συνάντηση γιὰ τὴν δῆθεν εἰρηνικὴ συνύπαρξη Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων χωρὶς τὴν ἀποκήρυξη τοῦ ἐγκληματικοῦ Κορανίου τοῦ δῆθεν αἰωνίου λόγου τοῦ Θεοῦ ποὺ διατάσσει τὴν «σφαγὴ τῶν ἀπίστων», ποὺ πραγματοποιήθηκε σὲ ξενοδοχεῖο τῆς Ἀθήνας στίς 2 καὶ 3-9-2015[2], τὸ Διεθνὲς Θεολογικὸ Συμπόσιο γιὰ τὴν 75ῃ ἐπέτειο ἀπὸ τὴν ἱδρυση τῆς παπικῆς οἰκουμενιστικῆς κοινότητος στὸ Ταιζέ ἀπὸ τίς 30-8 ἕως τίς 6-9-2015[3], ἡ διαθρησκειακὴ συνάντηση, ἡ ὁποία διοργανώθηκε ἀπὸ τὴν οἰκουμενιστικὴ κοινότητα τοῦ «ἀγίου Αἰγιδίου» στά Τίρανα τῆς Ἀλβανίας στίς 6-9-2015[4], τὸ Διεθνὲς Συνέδριο «ὀρθόδοξης πνευματικότητας», ποὺ ἔλαβε χώρα στὴν οἰκουμενιστικὴ μεικτὴ καὶ διομολογιακὴ μοναστικὴ κοινότητα τοῦ Μποζέ τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τίς 9 ἕως τίς 12-9-2015[5] καὶ τὸ Διεθνὲς Συνέδριο τῆς Ἑταιρείας τοῦ Δικαίου τῶν Ἀνατολικῶν Εκκλησιῶν, ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴ Θεσσαλονίκη στίς 10-9-2015[6].

Δυστυχώς ὅμως στὴ Σύναξη τῶν Ίεραρχῶν τοῦ Θρόνου καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος, ποὺ πραγματοποιήθηκε στο Φανάρι ἀπὸ τίς 29-8 ἕως τίς 2-9-2015[7] ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, ἐνέμεινε στο οἰκουμενιστικό του κοσμοεῖδωλο. Τοῦτο ἀποδεικνύει καὶ ἡ ξένη πρὸς τὴν ὀρθόδοξη ἐκκλησιολογία εἰσήγησή του[8], ποὺ ἐξεφώνησε στίς 29-8-2015 πρὸς τοὺς ἱεράρχες τοῦ Θρόνου, μέ τὴν ὁποία ἔδωσε τίς κατευθυντήριες γραμμὲς γιὰ τίς σχέσεις, ποὺ πρέπει νὰ ἀναπτύξουν μέ τοὺς αἰρετικούς, τοὺς ἑτεροδόξους καὶ τοὺς ἀλλοθρήσκους, στηριζόμενος περισσότερο στίς ἀποφάσεις τῆς Β΄ Βατικάνειας ψευδοσυνόδου καὶ τῇ νέᾳ ἐκκλησιολογίᾳ τοῦ Παπισμοῦ, παρά στὴν Ὀρθόδοξη θεολογία καὶ παράδοση.

Σχολιάζοντας μερικὰ βασικὰ σημεῖα τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Παναγιωτάτου, ἐπιθυμοῦμε νὰ τονίσουμε τὰ ἑξῆς :

Ἡ δεινὴ καὶ τραγικὴ πραγματικότητα, ποὺ εἶναι πλήρως ἀντίθετη μέ τὰς σκέψεις τοῦ Παναγιωτάτου, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Οἰκουμενι(στι)κὴ Κίνηση, μέ ἀποκλειστικὴ εὐθύνη, ὄχι τῶν μαχητικῶν καὶ

άντιοικουμενιστικών ιστολογίων, έφημερίδων και άλλων Μ.Μ.Ε., αλλά των ιδίων των αίρετικών και έτεροδόξων από τη μία, και των οίκουμενιστών από την άλλη, είναι ΑΛΥΣΙΤΕΛΗΣ. Οί μέν αίρετικοί και έτεροδόξοι διακρίνονται για την έλλειψη ειλικρίνειας και μετανοίας, έμμένοντες σατανικώς στην κακοδοξία. Οί δέ οίκουμενιστές διακρίνονται για την έλλειψη μαρτυρίας της όρθοδόξου πίστεως, τόν υπερτονισμό της αγάπης και τόν υποτονισμό της αληθείας, την πρακτική του να μή συζητούνται τά χωρίζοντα, αλλά τά ένούντα, την άμβλυνση των όρθοδόξων κριτηρίων, την άμοιβαία άναγνώριση έκκλησιαστικότητας χωρίς διακοινωνία, πού είναι σχιζοφρενική κατάσταση, τόν διάλογο επί ίσοις όροις, την ύπογραφή και υιοθέτηση κοινών άντορθοδόξων κειμένων, τίς άντικανονικές συμπροσευχές και τόν λαϊκό Οίκουμενισμό. Τό μόνο, πού έπιτυγχάνεται μέ την Οίκουμενι(στι)κή Κίνηση, είναι ή σύγχυση και ό συγκρητισμός. Ένώ εάν ή Όρθόδοξος Έκκλησία άκολουθούσε την Πατερική όδό μαχίμου έπανευαγγελισμού της Οίκουμενης και κονιορτοποιούσε τίς αίρέσεις μέ παγκόσμιο λόγο και πατερική παρρησία, θά έδόξαζε τόν Θεό και θά διεσφάλιζε τό ανθρώπινο πρόσωπο. Ό καθηγητής ΜΜΕ του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ κ. Καμπουράκης ως μου έν γνώρισε είχε προτείνει την δημιουργία δορυφορικής πλατφόρμας για την Όρθόδοξη μαρτυρία σέ 17 γλώσσες αλλά συνήντησε παντού κλειστές πόρτες. Άν αυτό είχε γίνει μέ την άείζωο χάρη του Τριςυποστάτου Θεού και την παγκόσμια άναγνώριση και τό Οίκουμενικό μας Πατριαρχείο τότε θά είχε την δυνατότητα και την Θεολογική Σχολή της Χάλκης να άνοίξει και τό διεθνές status να του άναγνωριστεί από την Τουρκική Πολιτεία και οί περίπυστοι ναοί της Κωνσταντινουπόλεως να μή μεταβάλλονται σέ τεμένη αλλά να του άποδοθούν ως λατρευτικοί χώροι .

Οί «χειροτονίες» γυναικών στον ίερατικό και έπισκοπικό βαθμό και ή θεσμοθέτηση της όμοφυλοφιλίας στον Προτεσταντικό κόσμο όπως οί είσηγηταί στην Σύναξη Μητροπολίται Σασίμων κ. Γεννάδιος και Αύστρίας κ. Άρσένιος παρεδέχθησαν, πού άποτελεί άνατροπή της άνθρωπίνης όντολογίας και φυσιολογίας και καθιερώνει μία κίβδηλη άνθρωπολογία ως ή κορωνίδα των άμαρτιών, καθώς και ή άναγνώριση των «γάμων» μεταξύ των όμοφυλοφίλων, άποδεικνύουν ότι καθόλου δέν έπηρρεάστηκε ούτε πλησίασε ή αίρεση και ή έτεροδοξία προς την όρθόδοξη κατεύθυνση, θεολογία και ζωή.

Ή δήλωση παραίτησης του Γέροντος Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ίωάννου Ζηζιούλα από την θέση του συμπροέδρου του Έπισήμου Θεολογικού Διαλόγου μεταξύ Όρθοδόξων και Παπικών, άν και τελικώς δέν έγινε άποδεκτή από τόν Παναγιώτατο Οίκουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο, ως εκείνη του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Αύστραλίας κ. Στυλιανού πού είχε συνοδευθεί μέ την δηλωσή του περί «άνοσίου παιγχνίου», άποτελούν άποδείξεις, ίσως τίς πιο τρανταχτές, της άκαρπίας του εκατόχρονου έγχειρήματος της Οίκουμενι(στι)κής Κινήσεως και έπιβεβαίωση του Παυλείου λόγου «αίρετικόν άνθρωπον μετά μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτού, είδώς ότι έξέστραπται ό τοιοῦτος και άμαρτάνει ών αύτοκατάκριτος»[9].

Ή αίρεση δέν είναι απλώς μία ιδιοτροπία στην άντίληψη των θεολογικών πραγμάτων, αλλά μία δαιμονική στρέβλωση της άποκαλύψεως του Αγίου Τριαδικού Θεού, μέ τρομακτικές συνέπειες πέραν του πνευματικού θανάτου.

Θά έπρεπε ό Παναγιώτατος να άποφύγει την άναφορά του στον μύθο της «μαρτυρίας της Όρθοδόξου πίστεως» έκ μέρους των οίκουμενιστών στα πλαίσια της οίκουμενι(στι)κής κινήσεως και των θεολογικών διαλόγων, διότι οί έπαίσχυντες συμφωνίες του Μπάλαμαντ και του Σαμπεζύ, ή υιοθέτηση των άντορθοδόξων κειμένων του Πόρτο Άλέγκρε, της Ραβέννας και του Πουσάν, ή ύπογραφή Κοινών Δηλώσεων μέ τόν αίρεσιάρχη Πάπα της Ρώμης, οί άντικανονικές συμπροσευχές και τά ήμισυλλείτουργα μέ αίρετικούς και άλλοθρήσκους, καταδεικνύουν άκριβώς τό αντίθετο. Άπόδειξη των τραγικών συνεπειών των αίρέσεων είναι ή βλάστηση του δαιμονιώδους Ίσλάμ, μέ τό φρικιαστικό ιδεολόγημά του περί ύποταγής των πάντων, τό όποιο άποτελεί ένα συμπίλημα των χριστολογικών αίρέσεων του Άρειανισμού, του Νεστοριανισμού και του Μονοφυσιτισμού, πού

ἀρνήθηκαν τήν κατ'οὐσίαν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ Λόγου καί ἀνεκήρυξαν πανηγυρικά τόν Θεό ἀπρόσιτο καί ἀμέθεκτο ἀπό τό ἀνθρώπινο πρόσωπο καί ἐπομένως ἡ ὑποταγή (Ἰσλάμ) νά εἶναι ἡ μόνη πνευματική σχέση Θεοῦ καί ἀνθρώπου.

Οἱ χριστιανικοί πληθυσμοί τῶν Κοπτῶν τῆς Αἰγύπτου, τῶν Ἀβυσσηνῶν τῆς Αἰθιοπίας, τῶν Νεστοριανῶν Ἀσσυρίων καί τῶν Ἰακωβιτῶν Μονοφυσιτῶν τῆς Συρίας σφαγιάζονται ἀπό τό πνευματικό τους ἔκγονο, τό Ἰσλάμ, πού οἱ πατέρες τους ἀφρόνως δημιούργησαν μέ τήν σατανική στρέβλωση τῆς Ὁρθοδόξου Χριστολογίας.

Ἡ ἱστορία δυστυχῶς ἐπαναλαμβάνεται. Ὡς θυμηθοῦμε τήν γενοκτονία τῶν μονοφυσιτῶν Ἀρμενίων ἀπό τοὺς νεότουρκους Ἰσλαμιστές.

Κατόπιν ὅσων ἐλέχθησαν προηγουμένως, ἡ δήλωση τοῦ Παναγιωτάτου, κατά τήν ὁποία οἱ συνθήκες ὑποχρεώνουν δῆθεν τοὺς Ὁρθοδόξους νά μετέχουν σέ συμπροσευχές καί κοινή λατρεία μέ τήν ἑτεροδοξία, ἀποτελεῖ πλήρη ἐκκοσμίκευση τῆς Ἐκκλησίας, συνιστᾷ κατάφωρη παραβίαση τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων καί τῆς Ἀγιοπατερικῆς Παραδόσεως, ἡ ὁποία ρητῶς ἀπαγορεύει, καί μάλιστα μέ τήν ποινὴ τῆς καθαιρέσεως, τίς συμπροσευχές καί τήν κοινή λατρεία καί εἶναι μία ἄπελπις προσπάθεια νά συντηρηθεῖ τό πτῶμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τό ὁποῖο, ὅπως ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, εἶναι ὁδωδῶς καί τυμπανιαῖο, ἐφ'ὅσον ἡ ἑτεροδοξία δέν ἀποπτύσσει τίς πάμπολλες αἵρέσεις της.

Ἡ μέν αἵρεση τοῦ Παπισμοῦ συνεχίζει νά ἐμμένει στό παγκόσμιο πρωτεῖο ἐξουσίας τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης, στή διασάλευση τοῦ μυστηρίου τῆς Ἁγίας Τριάδος καί στήν ἄρνηση τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου μέ τήν κτιστὴ χάρι. Ἡ δὲ αἵρεση τοῦ Προτεστантиσμοῦ ἐμμένει κι αὐτὴ στήν εἰκονομαχία, στήν ἄρνηση τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ μυστηρίου τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου. Ἐπιπλέον, ἡ αἵρεση τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ, παρά τίς ψευδολογίες τῆς ἐπαίσχυντης συμφωνίας τοῦ Σαμπεζύ τῆς Γενεύης τό 1991[10], μνημονεύει τοὺς αἰρεσιάρχες Σεβήρο καί Διόσκορο καί ἀρνεῖται τήν ἐν δυοῖ φύσεσι Ὁρθόδοξη Χριστολογία, προσθέτουσα καί τίς κακοδοξίες τοῦ Μονοθελητισμοῦ καί τοῦ Μονοενεργητισμοῦ, καθὼς καί τίς αἵρέσεις τοῦ Θεοπασχητισμοῦ καί τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς Θείας Δικαιοσύνης.

Σχετικά μέ τό θέμα τῶν μικτῶν γάμων, στοὺς ὁποίους ἀναφέρεται ὁ Παναγιώτατος, αὐτοὶ ἔχουν καταστεῖ ἓνα ἀπό τά μέσα, μέ τό ὁποῖο προωθεῖται ὁ λαϊκὸς Οἰκουμενισμός, μέ ἀπώτερο στόχο νά νοθευθεῖ καί νά ἀλλοιωθεῖ ἡ πίστη τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Σύμφωνα μέ τήν κανονικὴ ἀκρίβεια τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας[11], οἱ μικτοὶ γάμοι ἀπαγορεύονται. Κατ'οἰκονομίαν, ὅμως, ἡ Ἐκκλησία δέχεται καί τελεῖ μικτοὺς γάμους μέ τήν προϋπόθεση ὅτι τό αἰρετικὸ μέλος θά ἀποκηρύξει τήν αἵρεση καί τήν πλάνη του γραπτῶς, καί θά συμφωνήσῃ ὅτι τά παιδιά θά βαπτιστοῦν καί θά ἀνατραφοῦν μέ τό ὀρθόδοξο δόγμα. Ἡ χρησιμοποίηση τῆς οἰκονομίας τῆς Ἐκκλησίας ὡς δικαιολογία γιά συμπροσευχές καί κοινή λατρεία εἶναι ἐντελῶς ἄστοχη.

Ὅσον ἀφορᾷ στήν Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδο τοῦ 2016, τήν ὁποία ὁ Παναγιώτατος χαρακτήρισε ὡς μὴ Οἰκουμενική, διότι δέν συμμετέχουν οἱ ἐκ τῆς Δύσεως «χριστιανοί», διερωτώμεθα : Πῶς εἶναι δυνατόν νά συμμετέχουν οἱ ἑτερόδοξοι «χριστιανοί» τῆς Δύσεως, ὅταν εἶναι καταδικασμένοι ἀπὸ Οἰκουμενικὲς Συνόδους ἐπὶ αἵρέσει; Ὅπως π.χ. ἀπὸ τήν Γ' Οἰκουμενική γιά τήν ἄρνηση τοῦ ἀειπαρθένου τῆς Θεοτόκου, ἀπὸ τήν Ζ' Οἰκουμενική γιά τήν εἰκονομαχία καί τήν ἄρνηση τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας καί ἀπὸ τήν Η' Οἰκουμενική γιά τό Filioque; Κατά τήν συλλογιστικὴ τοῦ Παναγιωτάτου, οἱ Ε', ΣΤ' καί Ζ' Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι, κακῶς ὀνομάζονται Οἰκουμενικὲς, ἐπειδὴ δέν συμμετείχαν οἱ ἀντιχαλκηδόνιοι λαοὶ τῶν Ἀρμενίων, τῶν Κοπτῶν τῆς Αἰγύπτου, τῶν Ἀσσυρίων καί Ἰακωβιτῶν τῆς Συρίας καί τῶν Κοπτῶν τοῦ Μαλαμπάρ τῶν Ἰνδιῶν;

Ἡ Σύνοδος αὕτη κατ'ἀρχὴν προγραμματίστηκε ὡς Οἰκουμενική, ἔστω κι ἂν ὀνομάστηκε Πανορθόδοξη. Ὅμως, τὰ τελευταῖα χρόνια οἱ οἰκουμενιστὲς τήν ἀποχαρακτήρισαν καί διέγραψαν τὸν Οἰκουμενικὸν της χαρακτήρα. Διότι, ἂν συγκαλοῦνταν ὡς Οἰκουμενική, θά εἶχε τήν ὑποχρέωση νά ἀναγνωρίσῃ ὡς 8η καί 9η Οἰκουμενικὲς Συνόδους τίς Συνόδους ἐπὶ Μ. Φωτίου καί ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ! Αὐτὸ, ὅμως, θά ἐνοχλοῦσε τὸ Βατικανό, ἐπειδὴ αὐτὲς οἱ Σύνοδοι καταδικάζουν τὸν Παπισμὸ ὡς αἵρεση.

Ἡ θέση τοῦ Παναγιωτάτου ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν δύναται πλέον νά συγκαλεῖ Οἰκουμενική Σύνοδο, ἐξ αἰτίας τῆς μή συμμετοχῆς τῶν Δυτικῶν, εἶναι παντελῶς ἐσφαλμένη. Οὐσιαστικά διακηρύσσει μέ τήν θέση του αὐτή ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἐλλειματική, ἀσθενής καί ἀτελής Ἐκκλησία, καί μόνο ὅταν «ένωθεῖ» μέ τόν Παπισμό καί τόν Προτεστантиσμό, θά εἶναι τέλεια Ἐκκλησία, ὁπότε θά μπορεῖ τότε μαζί μέ τούς Δυτικούς νά συγκαλεῖ Οἰκουμενική Σύνοδο. Ἡ θέση, ὁμως, αὕτη ἀπέχει παρασάγκας ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία.

Τό θέμα τοῦ κοινοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα μεταξύ Ὁρθοδόξων καί ἑτεροδόξων, πού πρόκειται νά ἐξετάσει ἡ Μεγάλη Σύνοδος, εἶναι κολοσσιαίας σημασίας διότι μία σύνοδος, ὅπως τήν προσδιορίζει ὁ Παναγιώτατος, μέ οἰκουμενιστικές προδιαγραφές καί προϋποθέσεις, δέν μπορεῖ ν'ἀλλάξει ἀπόφαση Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί συγκεκριμένως τῆς Ἁγίας Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῶν ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων. Ἄν αὐτό συμβεῖ, τότε νά προετοιμαζόμεθα γιά νέο παλαιοημερολογητικό σχίσμα πού θά ἔχει δυστυχῶς καί κανονική θεμελίωση.

Τέλος, ἡ πρόσφατη σύναξη τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Θρόνου ἀποτελεῖ μία μικρή πρόγευση τῶν ὅσων πρόκειται νά διαδραματιστοῦν στήν μέλλουσα νά συγκληθεῖ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τοῦ 2016. Τονίζουμε, ὁμως, μέ ἰδιαίτερη ἔμφαση ὅτι μία Σύνοδος, ἡ ὁποία θά βασίζεται στήν ἀρχή τῆς περιεκτικότητος καί τοῦ οὐμανισμοῦ-ἀνθρωπισμοῦ καί θά νομιμοποιήσει τήν παναίρεση τοῦ συγκρητιστικοῦ διαχριστιανικοῦ οἰκουμενισμοῦ, θά ἀποτελέσει πραγματική τορπίλλη στά θεμέλια τῆς πανορθοδόξου ἐνότητος, διότι θά δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα ἀπ'ὅσα ἤδη θά λύσει καί θά ὁδηγήσει σέ ἀναταραχές, σύγχυση καί σχίσματα. Πάντως, μία τοιαύτη Σύνοδος δέν πρόκειται νά γίνει ἀποδεκτή ἀπό τόν Ὁρθόδοξο κληρο καί τόν λαό τοῦ Θεοῦ, θά καταγραφεῖ στήν ἐκκλησιαστική ἱστορία ὡς ληστρική καί ψευδοσύνοδος, ὅπως καί τόσες ἄλλες, καί οἱ ἀποφάσεις της θά καταστοῦν ἀνίσχυρες, διότι ὁ Οἰκουμενισμός παραποιεῖ τήν εἰκόνα τοῦ Θεανθρώπου, ἀποβαίνει ὀλετήρας τῆς Ἀληθείας καί ὁδηγεῖ ἀναποδράστως στόν πνευματικό καί φυσικό ὄλεθρο.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ + ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

[1] http://fanarion.blogspot.gr/2015/08/blog-post_29.html

[2] <http://www.romfea.gr/diafora/2823-imerida-gia-tin-eiriniki-sunuparji-xristianon-kai-mousoulmanon-foto>,
<http://romfea.gr/epikairota-xronika/2826-gallias-emmanouil-oi-xristiano-sti-mesi-anatoli-den-einai-filojenoumenoi>

[3] http://aktines.blogspot.gr/2015/08/75_25.html, <http://aktines.blogspot.gr/2015/08/75.html>

[4] <http://www.romfea.gr/ekklisies-ts/ekklisia-albanias/2859-poluarxieratiko-sulleitourgo-sta-tirana-foto>

[5] <http://aktines.blogspot.gr/2015/09/22.html>

[6] <http://www.romfea.gr/diafora/2973-sunedrio-kanonikou-dikaiou-sti-thessaloniki-foto>

[7] http://fanarion.blogspot.gr/2015/08/blog-post_29.html

[8] http://fanarion.blogspot.gr/2015/08/blog-post_53.html

[9] Τίτ. 3, 10-11.

[10] http://entoytwnika1.blogspot.gr/2013/11/blog-post_5337.html

[11] Ἰδ' Κανὼν τῆς Δ', οβ' Κανὼν τῆς ΣΤ', ι', λα' Κανόνες τῆς ἐν Λαοδικείᾳ καὶ καθ' Κανὼν τῆς ἐν Κερθαγένῃ.